

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 5. De Annunciatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

entionem satisfaciamus Deo, sed in super o-
peram dandam, ne cuiquam offendiculo fi-
mus. Monet siquidem Apost. vt bona facia-
mus, non solum coram Deo, sed etiam coram *Rom. 13*
hominibus.

MEDITATIONES TRES
sequentes, etiamsi existent in Medita-
tionibus vitæ Christi, tamen hoc lo-
co sunt repetitæ, sed copio-
siores & melio-
res.

MEDITATIO V.
DE ANNUNCIATIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Angelus Gabriel, missus à Deo in Na. *Luc. 1*
Zareth, salutauit Virginem, dicens:
Ave gratia plena; Dominus tecum.
- II. MARIÆ turbata & cogitanti,
qualis esset ista salutatio? ait: Ne ti-
meas Maria, inuenisti gratiam, &c.
Ecce concipies, &c.
- III. Querenti quomodo fiet? Respondit,
Spiritus sanctus superueniet in te, &c.
illaq; cōsentiente: Ecce ancilla Domi-
ni, fiat mihi, &c. discessit Angelus.

R S FIGV-

F I G V R Æ.

- Gen.* 24 1. **A** BRAHAM misit vnum è seruis suis
in Mesopotamiam vt inde filio suo
Isaac adduceret Rebeccam in sponsam.
- Iud.* 13. 2. Angelus Dei apparuit matri Sam-
psonis, & dixit: Ecce concipies & paries
filium, is Nazareus erit, & incipiet
liberare populum Israel.
- 1. Reg.* 25 3. Abigail, auditis legatis David, qui
mandarat eam sibi adduci in vxorem, ad-
orabunda in terra respondit: *Ecce famula
tua sit in ancillam, vt lauet pedes seruorum
Domini mei.*
- Esthe.* 2. 4. Esther virgo ex captiuitate Israeli-
tici populi, ob pulchritudinem morum-
que honestatem tantopere placuit Assue-
ro Regi, vt eam ex omnibus puellis ele-
gerit in sponsam suam & Reginam.
- Exod.* 32 5. Moyses, cum filij sui Israel splendo-
rem vultus eius ferre non possent, in des-
censu ex altissimo monte, in quo cum
Deo erat conuersatus, velo obtexit facie
suam, vt agere cum eis posset.

P R O P H E T I Æ.

- Esai.* 45 1. **R** ORATE cœli desuper, & nubes plu-
ant iustum, aperiatur terra & germi-
net Saluatorem.
- Mich.* 1. 2. *Ecce Dominus egredietur de loco suo &
descendet.*
3. *Deus*

MEDITATIONVM. 395

3. *Deus ipse veniet, & saluabit vos.* Esa. 36.
4. *Descendet sicut pluuia in vellus, & sic ut stillicidia stillantia super terram.* Psal. 71
5. *Ecce virgo concipiet, & pariet filium.* Isai. 7.
6. *Creauit Dominus nouum super terram, foemina circundabit virum.* Iere. 31.
7. *Porta hac clausa erit, & non aperietur, & vir non transiet per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam.* Eze. 44.
8. *Qui creauit me requieuit in tabernaculo meo.* Eccl. 24

DOCUMENTA.

1. **B**eatissima Virgo animaduertens se modo tam in solito, & tanto laudum praeconio salutari ab Angelo, turbata est, seque colligens examinavit qualisnam esset ista salutatio. Vnde mulieres omnes discere possunt, si quando ab aliquo praeter morem laudentur, & verbis aequo humanioribus honorentur, ipsas quoque debere conturbari, & respectum habere laudatorem. Si enim fas fuit Virgini turbari ad verba Angeli, quanto iustius turbari debent aliae foeminae ad verba hominum: maxime hoc tempore, quo inter homines tanta regnat malitia & improbitas?
2. Si dignè volumus salutare gloriosam Virginem, ita vt salutatio nostra fit grata & accepta, operam dare debemus, vt comitem primo nobiscum habeamus puritatē cordis, quod faciemus, si desistamus a peccatis, & vitā nostrā emendemus: vnde & hic Angelus purissimum mundissimumq; speculū Virginem salutatur.

Secundò debemus eam salutare fideliter, hoc est, non ore tantum, sed etiam corde & opere, non tepidè, sed ardentè, dedicando totù cordis affectum, omnesque vires nostras in eius cultum & seruitiù, quod significatum est nomine Angeli Gabrielis, quod interpretatur, fortitudinem Dei. Tertio debemus eam salutare reuerenter & humiliter, sicut quoque ab Angelo fuit salutata nempe maxima submissione. Denique salutanda est nobis frequenter omni loco, & omni tempore, qui enim hunc morem habent, nò dubium, quin vicissim fructum suæ salutationis ab ea recipiant: nã cum illa sit humillima, non dedignatur resalutare suos salutatores: Ergo si sanctis votis & desiderijs, crebrisque & deuotis salutationibus ei obuiam procedamus, non negliget illa cum auxilijs opportunis, & donis coelestibus nobis occurrere, sicut de ea scriptum est, *Obuiabit illi, quasi mater honorificata.*

Eccl. 5.

3. Beatissima Virgo, non modo fuit humiliter mente, sed etiã sermone & opere, cordis quidem humilitatem demonstrauit, dum se tantis Angeli laudibus indignam reputans, non gauisa, sed turbata est. In sermone quoque humilem se ostendit, quando certior, facta se esse electam in Matrem Dei dixit: *Ecce ancilla Domini.* Opere etiam demonstrauit, quando post conceptù Dei filium, se contulit ad visitandam & iuuandã cognatam suã Elisabeth. Vnde discimus verum humilem non esse, qui tribus illis modis non demonstrat humilitatè. Sunt enim qui magnã humilitatem declarant verbis, sed si quid ab alijs illis dicatur contra eorù existimationè, mox offenduntur. Sunt & alij qui humiliter de se sentiunt, sed ab alijs tales

tales haberi nolunt, nec induci possunt, ut se vel corā aequalibus, vel inferioribus humiliēt. Alij verò sunt, qui facilè quidem exercent se in operibus humilibus & abiectis, sed in iis suam quarunt laudem & existimationem. Omnes hi carent huius virtutis merito: ij enim soli verè humiles sunt, qui beatissimæ Virginis exemplo cogitationibus, verbis & factis semper se humiles demonstrant.

4. Beata Virgo audiens tanta encomia, turbata est: hoc vnus ex certioribus signis hominis corde humilis est, si ad laudes suas turbetur, easque molestè ferat; & contra, si ob contumelias & irrisiones hominum lætetur & gaudeat. Qui vero lætitia gestiunt in laudibus suis, & multò magis, qui ipsi prædicant & ostentant res suas, eo quod in aliquo pretio habeantur: ac rursus ij, qui dum nulla, vel exigua eorum ratio habetur, aut pro meritis non honorantur, mox perturbantur & grauatè ferunt, omnes eiusmodi quantumuis honestam vitam; atque etiam religiosam ducant, potius viam superbiæ quam humilitatis ingressi sunt.

5. Beata Virgo, cum apparuit ei Angelus, domi erat, & cubiculo suo inclusa. Si digni esse velimus cælesti visitatione internisq; consolationibus, operam debemus adhibere, ut in nobis ipsis collecti simus, & à nimia hominum consuetudine abstracti. Nam verba quibus nos alloquitur Spiritus sanctus, sunt admodum delicata & suauia. Vnde nec audiri possunt ab hominibus occupatis & distractis, sed solum à quietis & solitarijs, secundum illud scripturæ. *Ducam eam ad solitudinem, & loquar ad cor eius.*

6. B. Virgo ad faustam salutationem Angeli

Cum tanta laude coniunctam turbata est, & se ipsa collegit. Vnde discimus affluente consolationum spiritualium copia, rebusque huius mundi prosperè euntibus nos potius debere timere, ob periculum grande nobis impendens. Contra verò irruentibus in nos afflictionibus, & calamitatibus potius latari, tum ob maiorem securitatem talis status, tum etiam ob magnitudinem meriti.

7. Virgo benedicta cum verbis angeli esset turbata, antequam responderet, seipsam collegit: quo exemplo docemur, dum sentimus nos aliqua perturbatione mentis, vel tentatione commoueri, potius tacendum, quam aliquid decernendum esse, deinde considerandum quid facto opus sit, ne quid dicamus vel faciamus, cuius nos postea pœniteat, conuenienter documento sapientis. *Fili sine consilio nihil facias, & post factum non pœnitebit.*

MEDITATIO VI. DE VISITATIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Luc. 1.*
- I. *Abijt in montana cum festinatione, & salutauit Elizabeth.*
 - II. *Audita B. V. salutatione, infans exultauit in Vtero, & mater repleta Spiritu Sancto laudauit Beatam Virginem: Benedicta.*
 - III. *B. V. omnia Deo tribuit, Magnificat &c. manetq; ibi tres menses.*

FIGV-